

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.

Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121, 1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta. 07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:<http://www.eltemps.net>**Correu electrònic:** eltemps@eltemps.net**Subscripcions:** 902 131 025.**Edita:** Edicions del País Valencià, SA.**Editor:** Eliseu Climent.**Coordinació:** Jaume Monzó.**Redacció de València:** Núria Cadenas, Miquel Calvet, Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque.**Redacció de Barcelona:** Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milián i Gemma Morales (*secretària de redacció*).**Redacció de Palma:** Miquel Payeras.**Producció:** Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).**Rúbriques:** Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.**Corresponsals:** Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marqués (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Àlvar Valls (Andorra).**Col·laboradors:** Gemma Aguilera (el Temps d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel Garcia, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marqués, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.**Col·laboradors gràfics:** Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.**Disseny:** Enric Satué.**Arxiu:** Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).**Publicitat i promoció:** Salva Martínez (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932 384 262.**Subscripcions:** Quica Sena.**Administració:** Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.**Fotomecànica i impressió:** Rivadeneyra, SA.**Dipòsit legal:** V-853-1984.**Preu a la Catalunya Nord:** 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

L històric edifici de la Pedrera va ser ocupat la setmana passada com a resposta dels esquàters al desallotjament de l'antiga factoria Hamsa, al barri de Sants de Barcelona, que el moviment okupa tenia com a edifici emblemàtic des de fa uns vuit anys. Les forces de seguretat van entrar de matina a l'Hamsa i en van fer fora els okupants, els quals ja feia més de quatre mesos que temien l'acció policial. Era de domini públic que on hi ha aquesta nau industrial hi anirà un zona verda i un aparcament subterrani. El desallotjament era imminent. De fet, el moviment okupa barceloní, en previsió d'aquesta intervenció, va protestar fa dues setmanes amb l'ocupació de les seus dels partits que formen l'equip de govern municipal a Barcelona, és a dir PSC, ERC i ICV-EUiA. I no és que l'Ajuntament no haja trobat una bona solució per a l'Hamsa —és més difícil oposar-se a la construcció d'una zona verda que a qualsevol operació immobiliària i, a més, l'Ajuntament ha compensat els propietaris amb l'autorització del pàrquing—, però l'Hamsa era el feu emblemàtic d'un moviment que no troba vies de diàleg amb l'Ajuntament i que creix a poc a poc però de manera constant. La raó és la vigència, si més no, de la seua principal reivindicació, el dret a l'habitatge, que no solament no està garantit, sinó que és cada dia més utòpic, sobretot si tenim en compte que els preus dels habitatges nous usats a Barcelona i tota la seua àrea metropolitana estan pels núvols i no paren de créixer.

No cal dir que la llei s'ha de fer complir i que, aquesta vegada, les forces de seguretat van tenir prou habilitat perquè el desallotjament no derivara en enfrontaments violents que posen en perill els okupes i els veïns. També és evident que són condemnable els episodis de violència que van tenir lloc al barri de Sants i al passeig de Gràcia, la tarda de dimecres, amb trencament d'aparadors. Però també s'ha de destacar que el problema de fons, el de l'habitatge, no hauria d'haver assolit les dimensions que té en l'actualitat. I, teòricament, aquesta hauria de ser una prioritat dels partits "progressistes i catalanistes". Però, a hores d'ara, després d'anys dirigint l'Ajuntament, ja és evident que no ho és. O, si més no, que els polítics no han sabut trobar les eines adients per controlar l'especulació immobiliària, promoure habitatge digne a preu moderat o aturar el creixement dels preus dels lloguers. Res d'això no s'ha aconseguit i, fins i tot, dins d'alguns dels partits que governen s'han sentit veus manifestant la seua disconformitat amb la política d'habitatge i, més globalment, amb la manca d'una política d'esquerra.

La corporació municipal de la capital catalana ha apostat per una política de grans esdeveniments que potser té més sentit del que sembla —si tenim en compte que és una manera de promoure inversions de l'estat, que d'altra manera no s'aconseguirien— i per ser referent mundial en el diàleg intercultural i pacífic. L'ambició és encomiable. Però ni el nou urbanisme encetat per a aquesta nova etapa del Fòrum ni la política d'habitatge semblen molt coherents amb les polítiques socials i progressistes.

Als nostres lectors

Dediquem aquesta setmana el nostre tema de portada a analitzar els darrers avenços de la cursa espacial, concretament a les expedicions que tenen Mart com a destinació. El nostre planeta veí, el més semblant a la Terra i el que més fascinació ha despertat de sempre en la humanitat, sembla l'objectiu més immediat de l'home en l'espai, en testat a trobar-hi el més mínim signe d'aigua i, per tant, de vida. Ara mateix hi ha cinc naus explorant-lo: quatre satèl·lits i dos tot terrenys que el recorren i que proporcionen unes dades valuosíssimes per preparar una meta que cada vegada sembla més pròxima: enviar-hi una expedició tripulada. Mentrestant, un altre giny espacial ha començat a fer-nos arribar imatges de Saturn i de la seua lluna Tità. A més, la setmana passada, la sonda Messenger va iniciar un viatge que la portarà, el 2011, a Mercuri.

Redacció